

[Inger Stilling Pedersen]

ge ved at investere mere i forebyggelse af det, som senere koster samfundet dyrt. Hertil kommer ikke det mindst vigtige, nemlig at være med til at skabe bedre muligheder for det enkelte menneske.

Hvordan forebygger vi f. eks. kriminalitet? Hvilken rolle spiller hjemmet her? Hvad med alkoholproblemet og de tragedier, det fører med sig? Kan vi gøre noget mere for at forebygge her og for at bakke forældrene op ved f.eks. at kræve udskækningsforbuddet for personer under 18 år overholdt og ved ikke at tillade salg i forretningerne af spiritus og øl til børn?

Kristeligt folkeparti vil medvirke til, at det internationale børneårs mange gode hensigter ikke forbliver ord. Vi er overbevist om, at det er muligt i langt højere grad end hidtil at arbejde for, at familier med børn bliver tilgodeset på en sådan måde, at forældrene får økonomisk mulighed for at være sammen med børnene og bedre mulighed for at give barnet den tryghed, kærlighed og forståelse, som er af så afgørende betydning for dets udvikling.

Helle Degn (S):

Som socialdemokrater mener vi, at det er meget vigtigt at tale om vores børns vilkår, da de er vores fælles fremtid, men vi gør det på en ganske anden baggrund, end f.eks. kristeligt folkeparti gør det. Børnene er en del af samfundet og ikke kun forældrenes private anliggende. Det er vores opfattelse, at samfundet skal medvirke til at udjævne de forskelle, der begrundes i arv og miljø, da der er børn, der i kraft af forældrenes sociale situation har sværere ved at opnå en rig og meningsfyldt tilværelse. Der er børn, der møder flere og større hindringer end andre på deres vej gennem tilværelsen, og vi har alle et ansvar for at skabe en ligestilling mellem børns forskelligartede opvækstbetingelser.

For os som socialdemokrater er udgangspunktet endvidere solidaritet i en global sammenhæng. Her oplever vi nemlig, at selv om dele af verden har oplevet en økonomisk fremgang, så ved vi også, at 40 pct. af u-landenes indbyggere, herunder børnene, stadig lever i absolut fattigdom. På denne baggrund støttede også vi i 1976 i FN et handlingsprogram, der først og fremmest går ud på en opfyldelse af menneskets elementære

behov. Denne udviklingsplan, udviklingsstrategi, går ud på, at alle mennesker i verden bør have disse elementære behov opfyldt inden for en overskuelig fremtid.

For os danskere kan det være naturligt at spørge, om der overhovedet er noget nyt i en strategi som denne, der blot sætter som mål at få gennemført disse elementære behov. Det er der vel ikke for os, men i mange u-lande vil en sådan strategi medføre væsentlige ændringer i fordelingen af de økonomiske midler.

For det andet vil det mange steder kræve jordreformer, der skal gøre jordfordelingen mere ensartet og dermed også tage jord fra de jordbesiddende og give den til de jordløse.

For det tredje skal de politiske magthavere være indstillet på at afgive en del af deres magt og lade befolkningen selv træffe beslutninger på lokalt plan.

Når vi taler børneår, hvorfor så tale om denne udviklingsstrategi? Jo, fordi vi som socialdemokrater mener, at ved at støtte disse bestræbelser kan vi medvirke til at opfylde de helt elementære behov hos børn i disse lande såsom at få bekæmpet sygdom, få vand, mad, bolig og en uddannelse.

I 1977 vedtog man på FNs 32. generalforsamling, at 1979 skulle være internationalt børneår, men allerede i 1976 nedsatte den danske regering en børnekommission, et skolestartudvalg under undervisningsministeriet og et udvalg, som skulle se på børn og kultur under kulturministeriet, et område, som efter vor mening også bør prioriteres højt. F.eks. kan det nævnes, at der herhjemme kun er produceret én børnefilm. Børne-TV er blevet indskrænket så meget, at det kun laver meget lidt egenproduktion.

Baggrunden for nedsættelsen af disse kommissioner og udvalg var en erkendelse af, at vore børns udviklingsbetingelser i høj grad er blevet påvirket af ændringerne i samfundet, industrialiseringen, urbaniseringen, den øgede geografiske mobilitet, trafikintensiteten, forældrenes arbejdsforhold, forskelligartede boligvilkår osv. Alle disse fundamentale ændringer påvirker ikke alene børnene, men også børns og forældres forhold til hinanden. Børnekommissionen skal foretage en vurdering af samfundets forpligtelser over for barnet i årene for skolealderen.